

HOOFDSTUK 5 - Het boek Handelingen en de brieven

Handelingen

Algemeen

Het boek Handelingen is een vervolg op het evangelie van Lucas. Het boek vertelt wat er gebeurt met de christenen in de jaren na de Hemelvaart van Jezus. Het geloof in Jezus verspreidt zich steeds verder; eerst in Jeruzalem, vervolgens ook daarbuiten uiteindelijk zelfs tot in Rome. De auteur is Lucas, van huis uit arts, een naaste medewerker van de apostel Paulus die alles nog eens nauwkeurig opschrijft voor Theofilus een Romeinse autoriteit. Door heel Handelingen, tot hun aankomst in Troas worden de zendelingen beschreven als "zij". Op dat punt verandert plotseling het onderwerp en wordt er geschreven over "wij". Zonder zichzelf bij name te noemen laat de auteur ons weten dat hij zich bij het gezelschap heeft gevoegd. Een belangrijk deel van het boek Handelingen gaat over de zendingsreizen van de apostel Paulus. Zowel Paulus als Lucas zijn Romeinse staatsburgers van Joodse komaf. De roeping van Paulus (zijn Joodse naam is Saulus) hoeft ons niet te verbazen. Hij had de beste opleiding in de Joodse godsdienst genoten die toen denkbaar was. Die opleiding maakte dat hij gemakkelijk toegang had tot de Joodse synagogen in het buitenland. Ook kon hij natuurlijk heel goed uit de Schriften aantonen dat Jezus de beloofde Messias was. Want alle Joden zouden hem narekenen en dat wordt door de Bijbel positief geïdentificeerd. Geloven is geen zaak voor dummy's. Zie onder meer hoofdstuk 17:11 over de Joden in Berea. *"Elke dag keken zij in de Boeken na of het waar was wat Paulus beweerde. Het gevolg was dat velen van hen in Jezus Christus gingen geloven"*. Verder kon hij reizen waarheen hij maar wilde omdat hij als Romeins staatsburger overal de bescherming genoot van de overheid. Zo lezen we in hoofdstuk 26 dat de overste Claudius Lysias uit Jeruzalem zelfs 70 ruiters en 200 lansknichten inzet om te voorkomen dat Paulus door de Joden zou worden vermoord. Als vrijgezelle tentenmaker was hij financieel onafhankelijk. En als je leest wat voor ontberingen hij heeft doorstaan, tot een steniging toe, dan moet hij lichamelijk ook wel bijzonder taai zijn geweest. Dat was wel nodig ook, want waar hij ook kwam werd hij tegengewerkt en zelfs gestenigd. Ook de Joden die tot het christendom waren overgegaan maakten zijn leven vaak nog erg moeilijk. Deze Judaïstische christenen wilden vasthouden aan de schaduwachtige wetten uit de tijd van Mozes zoals de besnijdenis en het maken van onderscheid tussen reine en niet reine mensen en dieren. Maar op een speciaal concilie in Jeruzalem wordt met deze dwaling afgerekend. Alleen het bloed van Jezus Christus reinigt de gelovigen die hun schuld belijden en zich laten dopen van alle zonden. Dat blijft de kern van zijn boodschap.

Hoofdstuk 2: Pinksteren

De uitstorting van de Heilige geest. Het begin van de internationale evangelisatie.

In hoofdstuk 1:4-8 lezen we dat Jezus in de periode tussen zijn opstanding en zijn Hemelvaart nog veel contact had met zijn discipelen en zelfs met hen aan tafel zat. Vlak voor zijn Hemelvaart droeg hij hen op om in Jeruzalem te blijven en te wachten totdat Hij hen met de Heilige geest zou dopen. Met de kracht van de Heilige Geest zullen ze uittrekken over de hele wereld om van Jezus te getuigen. Vlak na de Hemelvaart waren er ca 120 volgelingen van Jezus bij elkaar in Jeruzalem. Plotseling wordt de Heilige Geest op hen uitgestort. Men heeft vuurvlammen op het hoofd en men spreekt in vreemde talen. De omstanders zijn stomverbaasd en vragen zich af wat dit zou kunnen betekenen. Maar Petrus houdt een toespraak waarin hij aantoont dat door deze bijzondere gebeurtenis profetieën die gegeven zijn in de boeken Joël, Jesaja Samuël en de Psalmen in vervulling gaan (2:14-36). Petrus roept op tot berouw en bekering

en tot de doop in de naam van Jezus Christus. Er komen op diezelfde dag al 3000 mensen tot het geloof. Men kwam voortdurend in de tempel bijeen, gebruikte het Avondmaal en leefde in gemeenschap van goederen. Ze stonden in hoog aanzien bij het volk en God voegde dagelijks mensen toe aan de kring die behouden werden.

Hoofdstuk 4, 5, 6, 7 - Tegenstand van de Joodse raad en de steniging van Stefanus

De Joodse leiders zien dit alles met afschuw aan en proberen de evangelieverkondiging met geweld, bedreiging en gevangenneming tegen te houden. Maar de apostelen laten zich niet intimideren en tot hun grote verrassing stuurt God hen zelfs een engel om hen uit de gevangenis te bevrijden. Daardoor neemt het aantal gelovigen nog meer toe. De apostelen krijgen echter organisatorische problemen met het verzorgen van de weduwen. Men benoemt daarom zeven diakenen die hen en andere hulpbehoevenden moeten gaan helpen. Een van hen was Stefanus, hij deed wonderen en grote tekenen hetgeen de woede van de joodse leiders allen maar groter maakte. Men sleepte hem voor het gerecht en voerde valse getuigen aan. Stefanus houdt een verdedigingsrede waaruit blijkt dat hij het Oude Testament op zijn duimpje kent. Men wordt echter woedend als hij uit zijn betoog laat volgen dat de profeet Jesaja al heeft gezegd dat de tempel niet de echte woonplaats van God is en dat de Joodse leiders in Jeruzalem altijd al schuldig zijn geweest aan het vermoorden van profeten. Deze verwijzing naar de moord op Jezus en maakt hen woedend. Vlak voordat ze hand aan hem slaan zegt hij 7:56 "*Ik kan de hemel zien! Ik zie Jezus de mensenzoon, aan de rechterhand van God!*" Dan storten zich als één man op hem, sleuren hem buiten de stad en stenigen hem. Daarna begint Paulus de vervolging van de christenen op grote schaal te organiseren. Hij verwoest de gemeente en gaat het ene huis na het andere binnen, sleurt mannen en vrouwen mee en levert ze af bij de gevangenis.

Hoofdstuk 9 - De bekering van Paulus

Paulus gaat in zijn fanatisme zelfs op weg naar de Syrische stad Damascus om ook daar de christenen te vervolgen. Maar dan verschijnt op klaarlichte dag Christus tot hem in een helder licht uit de hemel en een stem zegt "Saul Saul waarom vervolgt u mij?" "Wie bent u Here?" vroeg Saulus. "Ik ben Jezus", zei de stem "die u zo fanatiek vervolgt. Sta op en ga de stad binnen. Daar zal u gezegd worden wat u moet doen". Paulus staat op en blijkt blind te zijn geworden. Hij is totaal verbijsterd en eet en drinkt gedurende drie dagen niets. Jezus stuurt na afloop van die dagen een discipel met de naam Ananias bij hem die hem de handen oplegt waardoor hij wordt vervuld met de Heilige Geest. Paulus begint meteen te prediken in Damascus. Hij bewijst uit de Schriften dat Jezus de Christus is (9:22). De Joden zijn verbijsterd en proberen hem te doden. Hij reist naar Jeruzalem om zich aan te sluiten bij de discipelen. Maar iedereen is bang voor hem. Alleen Barnabas durft het aan om hem bij de apostelen te brengen. Opnieuw gaat Paulus prediken en opnieuw proberen de Joden hem te doden. Daarom sturen de discipelen hem naar zijn geboortestad Tarsus in zuid Turkije. Daar is hij vast wel veilig. Uit het boek Galaten weten we dat Paulus maar 15 dagen in Jeruzalem is geweest en dat hij daarna wel zeventien jaar buiten Israël heeft gezwoven om het evangelie te verkondigen. Zo diep schaamde hij zich voor de ellende die hij destijds had aangericht.

Hoofdstuk 10 - De scheiding tussen heidenen Joden wordt opgeheven

De apostel Petrus en de gelovige Romeinse hoofdman Cornelius krijgen speciale gezichten van God waaruit blijkt dat de scheiding tussen reine en onreine dieren is opgeheven en dat Joden en heidenen gewoon met elkaar om moeten gaan. Voorheen mochten ze zelfs niet met elkaar eten. Cornelius wordt de eerste heiden die in de naam van Jezus Christus gedoopt wordt.

Hoofdstuk 15 - De vergadering te Jeruzalem, het eerste concilie, de eerste synode

In Jeruzalem waren ook veel Farizeeën tot het geloof gekomen. Heel prachtig natuurlijk, maar een groot probleem was dat ze dachten dat de heidenen ook moesten worden besneden en de wet van Mozes ook moesten gaan houden. Dat was een grote belemmering voor de heidenen om tot het geloof te komen. Maar bovenal deed het tekort aan de kracht van Christus' verlossingswerk. De apostelen en de oudsten belegden toen een vergadering om dit probleem te bespreken. Petrus zegt dat men geen juk op de hals van de heidenen moet leggen dat de Joden zelf ook nooit hebben kunnen dragen. Je kunt alleen door geloof behouden worden en niet door werken der wet. Toen men hoorden hoe Paulus en Barnabas vertelden over alle tekenen en wonderen die God onder de heidenen had gedaan werd de hele vergadering er stil van. Daarna neemt Jakobus de broer van Jezus (dus net als Jezus ook een prins uit het huis van David) het woord en zegt dat nu de tijd is aangebroken waarvan de profeet Amos heeft gesproken. *Ik zal terugkeren om het vervallen huis van David te herbouwen. Op de plaats van de ruïne zal Ik een nieuw gebouw neerzetten, zodat de rest van de mensheid de Here zal zoeken, alle vreemde volken die Ik voor Mijzelf heb opgeëist.* (15: 16 en 17). Daarom moet men de gelovigen uit de heidenen niet verder lastig vallen.

Hoofdstuk 17:13-34 - Paulus op de Areopagus in Athene

Op zijn reizen komt Paulus ook in Athene. Hij spreekt met de Joden in de Synagoge, op de markt en ook op de Areopagus het trefpunt van de filosofen. Paulus begint zijn betoog met te stellen dat hij komt namens de God die hemel en aarde heeft gemaakt. Het is de taak van de mensheid om Hem te vereren. Men moet niet denken dat de Godheid gelijk is aan een beeld van goud of zilver. Als Paulus verwijst naar de opstanding der doden begint een deel van de toehoorders te spotten, een ander deel zegt dat hij nog maar eens terug moest komen. *Sommige mannen sloten zich bij hem aan en werden christen. Onder hen waren Dionysius een stadsbestuurder, en een vrouw die Damaris heette, en nog enkele anderen.* (vers 34).

Hoofdstuk 18:24-28 - Apollos de self made evangelist uit Alexandrië bewijst ook dat Jezus de Christus is

In Efeze duikt een evangeliserende Jood met de naam Apollos op. Hij was geboren in Alexandrië in Egypte en was een groot kenner van de Schriften. Apollos was tot het geloof in Jezus gekomen en reisde nu ook door Turkije. Hij werd door de christenen daar hartelijk ontvangen en verder onderwezen over en was hun tot grote steun. *Nadat hij in Achaje was aangekomen, werd hij op een geweldige wijze door God gebruikt om de christenen te ondersteunen. Krachtig weerlegde hij de Joden in het openbaar. Daarbij bewees hij aan de hand van de Boeken dat Jezus de Christus was* (27,28).

Hoofdstuk 21:27-39 - Paulus gevangengenomen in Jeruzalem

Nadat Paulus meer dan zeventien jaar in het buitenland het evangelie heeft verkondigd gaat hij weer naar Jeruzalem. Hij wordt hartelijk ontvangen door Jakobus, de broer van Jezus, en de andere oudsten. Maar binnen een paar dagen slaan de Joden die hem in Turkije hadden horen preken alarm. Men zegt dat Paulus tegen het Joodse volk, de wet van Mozes en de tempel preekt. De woedende menigte stort zich op Paulus en probeert hem te doden. Gelukkig komt de Romeinse stadscommandant tussen beide en geeft hem bescherming als hij hoort dat Paulus ook Romeins staatsburger is. Dan volgt er een lange lijdensweg waarbij Paulus zich moet verdedigen tegen de

Joden. De door Rome aangestelde machthebbers vinden eigenlijk dat Paulus onschuldig is, maar gezien het fanatisme van de Joden is het politiek niet haalbaar om hem vrij te laten in het Joodse land. Zijn vrijlating zou een oproer kunnen veroorzaken en Paulus zou het risico lopen alsnog door de Joden te worden vermoord.

Hoofdstuk 26 - Paulus zegt tegen stadhouder Festus en koning Agrippa dat hij "de nuchtere waarheid" spreekt

Stadhouder Festus zat dus met Paulus in zijn maag. Hij wist dat Paulus onschuldig was maar durfde hem niet los te laten. Op zekere dag komt zijn collega bestuurder koning Agrippa bij hem op bezoek. Festus zoekt steun bij het oordeel van Agrippa. Agrippa heeft een Joodse vrouw Bernice en kent de profeten ook heel goed. Men leidt Paulus voor hem. Paulus zegt als het ware dat hij niets ingewikkelds te vertellen heeft *"Ik vertel groot en klein niets anders dan wat Mozes en de profeten hebben voorspeld. Namelijk dat de Christus zou lijden en als eerste uit de dood zou terugkomen om de Joden en andere volken te vertellen dat er licht komt."* Terwijl Paulus met zijn verdediging bezig was, riep Festus ineens: *"Het is u in uw hoofd gelagen Paulus. Al dat gestudeer heeft u gek gemaakt."* Maar Paulus antwoordde *"Ik weet precies wat ik zeg excellentie. Wat ik gezegd heb is waar zonder enige overdrijving" (24,25).* Agrippa zegt na afloop tegen Festus dat Paulus niets heeft gedaan dat strafbaar is. Maar, om problemen met de Joden in zijn eigen gebied te vermijden zegt hij *"Als hij zich niet op de keizer had beroepen zou hij nu vrij man zijn"*. En dus zette men Paulus op transport naar Rome.

Hoofdstuk 28 - Evangeliseren vanuit de huiskamer.

Na een lange avontuurlijke reis met schipbreuk komt Paulus in Rome aan. Wie gevaren heeft weet dat ook dit Bijbelverhaal historisch is. De autoriteiten geven hem een soort huisarrest en Paulus kan in Rome, het wereldcentrum van die tijd, iedereen ontvangen wie maar wil. Zo ontvangt hij natuurlijk ook een delegatie van de Joodse synagoge. *"Hij probeerde hen aan de hand van de boeken van Mozes en de profeten ervan te overtuigen dat Jezus de Christus is. Sommigen werden inderdaad overtuigd door wat hij zei. Maar anderen geloofden hem niet"*. Paulus probeert ze nog tot betere inzichten te brengen door er op te wijzen dat zelfs hun weigerachtige houding al door de profeet Jesaja was voorspeld. Jesaja 6:9-10. Paulus voorspeld dat de heidense volken het wèl zullen geloven. De laatste verzen van het boek Handelingen luiden als volgt: *"Paulus woonde twee volle jaren in het huis dat hij had gehuurd en ontving iedereen die bij hem kwam. Hij liet geen kans voorbij gaan om over het Koninkrijk van God te spreken. Met grote vrijmoedigheid sprak hij over de Here Jezus Christus. En niemand legde hem een strobreed in de weg."*

De brieven

Inleiding

Er zijn dertien brieven van Paulus, gericht aan de: Romeinen, Korinthiërs 2x, Galaten, Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen, Thessalonicenzen 2 x en aan Timotheüs 2x, Titus en Filémon. Acht overige brieven: Hebreëen (schrijver onbekend), Jakobus (de broer van Jezus), de apostel Petrus 2x, de apostel Johannes 3x, en Judas (ook een broer van Jezus).

We moeten het boek Handelingen de brieven en het boek Openbaring zien als de invulling van de belofte die Jezus aan zijn discipelen had gedaan over het sturen van de Heilige Geest. In Johannes 16:12-15 lezen we dat Jezus aankondigt dat Hij weer terug gaat naar de Vader en dat

hij hen een Trooster zal zenden. *"Ik zou u nog zoveel moeten zeggen maar dat zou nu te zwaar zijn. Maar als de Heilige Geest komt, zal Hij u de weg wijzen naar de volledige waarheid. Wat Hij u te zeggen heeft, heeft Hij niet uit zichzelf, maar Hij geeft door wat Hij hoort. Hij zal vertellen wat er in de toekomst gaat gebeuren."* En in Johannes 14:26 staat dat de Trooster, de Heilige Geest en alles wat Jezus heeft gezegd in herinnering zal brengen. De apostel Petrus zegt het ook nog eens: 1 Petrus 1:21: *"Want zij hebben die woorden niet zelf bedacht, maar de Heilige Geest heeft hen ertoe gedreven namens God te spreken."*

De Heilige Geest heeft dus apostelen en anderen geïnspireerd om het evangelie dat Jezus zelf tijdens zijn omwandeling op aarde al mondeling had gebracht schriftelijk vast te leggen. Daarenboven is dit evangelie van Jezus nog verduidelijkt en toegelicht in het boek Handelingen en in de brieven. Tenslotte heeft de Geest zowel in de brieven en in het boek Openbaring mensen laten opschrijven wat er in de toekomst zal gaan gebeuren. Op die manier worden de gelovigen bemoedigd als ze zelf zien dat Gods plan met deze wereld stap voor stap doorgaat.

Het merendeel van de brieven is geschreven in de eerste decennia na het sterven van Jezus.

Het vergt teveel tijd om per brief een samenvatting te geven. Daarbij komt dat over hetzelfde onderwerp vaak in meerdere brieven iets wordt geschreven. Een uitzondering wil ik maken voor de eerste drie hoofdstukken van de brief aan de Romeinen omdat je die als een korte samenvatting van het hele evangelie zou kunnen zien.

De brief van de apostel Paulus aan de Romeinen

Paulus kwam pas aan het eind van zijn leven als gevangene in Rome. Maar al een paar jaar daarvoor schreef hij aan de christenen in Rome deze brief. In de gemeente van Rome leefden conflicten tussen christenen die uit het jodendom afkomstig waren en heidenschristenen. In de eerste drie hoofdstukken wil Paulus duidelijk maken hoe ongehoorzaam de totale mensheid is. *"Ik moet in de hele wereld mensen oproepen God te gehoorzamen en in Christus te geloven"* (1:5). Die oproep geldt dus zowel heidenen als Joden. De heidenen zijn ongehoorzaam omdat zij God niet de eer geven die Hem toekomt. *"Vanuit de hemel straft God alle slechte zondige mensen, die de waarheid niet willen accepteren. Want die mensen kunnen heel goed weten dat God er is. Hij heeft het hun zelf bekend gemaakt. Hij is wel onzichtbaar, maar Zijn werk - alles wat Hij heeft geschapen, bewijst zijn eeuwige kracht. Want sinds het ontstaan van de wereld is zijn bestaan duidelijk te herkennen uit wat Hij gemaakt heeft. Daarom hebben de mensen geen enkele verontschuldiging. Hoewel de mensen in staat waren God te kennen, wilden zij hem niet de eer geven die Hem toekomt en hem niet eens danken voor alles wat Hij heeft gedaan"* (1: 18-21). Als straf geeft God ze over aan hun eigen slechte begeerten die leiden tot moord ruzie, list en bedrog (1:29). Maar ook de heidenen weten best dat ze daardoor schuldig zijn ook al kennen ze God niet. *"Hoewel er volken zijn die de geschreven wet van God niet hebben, doen zij van nature toch wat God wil. Daaruit blijkt dat zij weten wat goed en kwaad is. De wet van God staat in hun hart geschreven. Hun geweten vertelt hun wat ze moeten doen."* (2:14-16). Maar ook de Joden zijn schuldig. *"Uiteraard heeft uw besnijdenis naar de Joodse wet allen waarde als u zich aan de wet houdt. Maar als u dat niet doet bent u niet beter af als de mensen die geen Jood zijn."* Het is duidelijk dat zowel heidenen als Joden schuldig zijn en de eeuwige dood verdienen. *"Voor God is niemand rechtvaardig, werkelijk niemand. Er is niemand verstandig. Er is niemand die echt zijn best doet om God te vinden."* Maar er is uitkomst dankzij Jezus Christus. *"Maar God is zo goed en vergevend hen weer aan te nemen zonder dat het hen iets kost en zonder dat zij het hebben verdiend omdat Jezus Christus hen uit de zonde heeft bevrijd. God heeft Christus Jezus gegeven als verzoeningsoffer"* (3: 24,25).

Een paar belangrijke geboden uit de brieven.

1. Gelovigen moeten zich aansluiten bij een plaatselijke kerkelijke gemeente. (Handelingen 2:47; Galaten 4:26; Efeziërs 5:25-27; Hebreeënen 2:11,12; Hebreeënen 10:24,25; Hebreeënen 12:23). Want Jezus Christus wil dat de gelovigen één zijn; Joh. 17:21. De gelovigen moeten zich onderwerpen onderwijzing en de tucht van de kerk (Hebreeënen. 13:17, Mattheüs 11:28-30). Op die manier vinden ze rust bij Jezus Christus (Mattheüs 11:28-30) en steunen ze met hun gaven de andere gelovigen (Efeziërs 4:12), als leden van een en hetzelfde lichaam. (1 Korinthe 12:7,27; Efeziërs 4:16.).
2. De gemeente moet er voor waken dat men het evangelie zuiver blijft prediken (Galaten 1:8; 1 Timotheüs 3:15).
Men moet doop en avondmaal bedienen zoals Christus die heeft ingesteld (Handelingen 19:3-5; 1Korinthe 11:20-29).
De kerkelijke tucht moet worden uitgeoefend om de zonden te bestraffen (Mattheüs 18:15-17; 1 Korinthe 5:4,5,13).
Kortom, men moet zich richten naar het zuivere Woord van God en afwijzen wat daar tegenin gaat. (Johannes 8:47; Johannes 17:20; Handelingen 17:11; Efeziërs 2:20; Kolossenzen 1:23; 1 Timotheüs 6:3).
3. De gemeente moet er rekening mee houden dat er van buitenaf uit de eigen gelederen dwaalleraren zullen komen die een ander evangelie zullen brengen dan dat door Jezus en de apostelen is verkondigd. Deze dwaalleraren zullen trachten de kerk te verwoesten met mooie woorden en schijnbaar slimme redematies. Paulus zegt in Handelingen 20:30 dat het mannen zullen zijn die uit de gemeente zelf voortkomen. Zie verder Romeinen 16: 17; Galaten 1:8; 2 Thessaloniëzen 3:6 en 14; 1 Timotheüs 1:3-11; 2 Timotheüs 2:14-18; 2 Timotheüs 3:1-10; 1 Petrus 5:8; 2 Petrus 2: 1-12; 2 Petrus 3:3-8; 1 Johannes 4 :4; 2 Johannes 1:7; Judas 1: 3-19.
4. De kerkelijke gemeente moet bestuurd worden door een raad van oudsten. (Handelingen 20:28, Efeziërs 4:11,12; 1 Timotheüs 3:1-5; Titus 1:5-10). Oudsten moeten mannen zijn die veel kwaliteiten hebben waaronder de gave om dwaalleraars te weerleggen. Dit op het eerste gezicht vrouwonvriendelijke gebod is waarschijnlijk met zoveel nadruk gegeven omdat de duivel hoofdzakelijk mannelijke dwaalleraren op de gemeenten af zal sturen. In militaire kringen pleit men niet voor niets voor handhaving van het machtsverevenwicht met de vijandelijke krachten.
5. Christenen moeten met iedereen spreken over hun Heer Jezus Christus, want God wil dat alle mensen behouden worden en tot erkenning van de waarheid komen (1 Timotheüs 2:4, 2 Timotheüs 3:7, Hebreeënen 10:26).

Vragen/ discussiepunten/stellingen

1. Waarom zou het christendom in Europa in het slop zijn geraakt?
2. Welke dwalingen zouden we vandaag in onze omgeving kunnen onderscheiden ?
3. Hoe heb je zelf de kerkelijke gemeenschap tot nu toe ervaren?
4. Hoe zou volgens jou de kerkelijke gemeenschap moeten functioneren?
5. Welke overwegingen vormen voor jou een belemmering om aan te nemen dat het verhaal over de redding door Jezus Christus de nuchtere waarheid is ?
6. De woorden van Jakobus, tijdens het concilie te Jeruzalem gesproken, geven duidelijk aan dat er geen Bijbelse gronden meer zijn voor het herstel van de Joodse natie . Wie daar wel voor pleit speelt letterlijk met vuur .